

מסכת מידות

פרק א'

א. בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש, בבית אבטינס, ובבית הגיצוץ, ובבית המקודש. ופלויים בעשרים ואחד מקום. חמשה, על חמישה שעריו הר הבית. ארבעה, על ארבע פנותיו מתחו. חמישה, על חמישה שעריו העזרה. ארבעה, על ארבע פנותיה מבחוץ. ואחד בלבשת הקרבנו, ואחד בלבשת הפרכת, ואחד לאחורי בית הփרת:

ב. איש הר הבית היה מחריר על כל משמר ומושמר, ואבוקות דולקינו לפניו, וכל משמר שאיןו עומד, אומר לו איש הר הבית, שלום עליך. נבר שהויא ישן, חובטו במקלו. ורשות היה לו לשרפ את כסותו. והם אומרים, מה קול בעזרה. קול בון לוי לוזה ובגדיו נשרפין, שיישן לו על משמרו. רבי אליעזר בון יעקב אומר, פעם אחת מצאו את אחיך אם איישן, ושרפו את כסותו:

ג. **המִשְׁמֶנֶה שַׁעֲרִים** הָיוּ לַהֲרֵר הַבַּיִת. **שְׁנִי שַׁעֲרִי חַלְדָּה** מִן הַקְּרוּם,
מִשְׁמֶנֶין כְּנִיסָה וַיְצִיאָה. קִיפּוֹנוֹס מִן הַמִּעֵרֶב, מִשְׁמֶנֶשׁ כְּנִיסָה
וַיְצִיאָה. טָדי מִן הַאֲפּוֹן, לֹא הָיָה מִשְׁמֶנֶשׁ כָּלוֹם. **שַׁעַר הַמִּזְרָחִי**, עַלְיוֹ
שָׁוֵישׁוֹ הַבִּירָה צְוָרָה, שָׁבוֹ כְּהוּ גָדוֹל הַשׂוֹרֵף אֶת הַפְּרָה וַפְּרָה וְכָל
מַסְעָדֵיךְ יָצָאִים לַהֲרֵר הַמִּשְׁמֶנֶה:

ד. **שְׁבֻעָה שַׁעֲרִים** הָיוּ בַּעֲזָרָה, **שֶׁלֶשׁ בָּאֲפּוֹן** וּשֶׁלֶשׁ **בַּקְּרוּם** וְאַחֲד
בַּמִּזְרָחִי. **שְׁבַּקְּרוּם**, **שַׁעַר הַקְּלָקָק**. **שְׁנִי לוֹ**, **שַׁעַר הַבְּכוֹרוֹת**. **שְׁלִישִׁי לוֹ**,
שַׁעַר הַמִּים. **שְׁבַּמִּזְרָחִי**, **שַׁעַר נַקְנוֹר**, וַיְשִׁתִי לְשָׁכּוֹת הָיָי לוֹ, אַחַת
מִימִינוֹ וְאַחַת מִשְׁמָמָלוֹ, אַחַת לְשָׁכַת פְּנַחַס הַמְּלֵבִישׁ, וְאַחַת לְשָׁכַת
עוֹשֵׂי חַבְּתִין:

ה. וּשְׁבַּאֲפּוֹן, **שַׁעַר הַנִּיצֹּז**. וּכְמַיְן אַכְסָדָה הָיָה, וְעַלְיהָ בְּנִינָה עַל
גְּבִיוֹ, **שְׁהַכְּנִים שׁוֹמְרִים מַלְמָעָלָן** וּפְלוֹוִים מַלְמָטָן, וּפְתַח הָיָה לוֹ
לְחִיל. **שְׁנִי לוֹ**, **שַׁעַר הַקְּרָבָן**. **שְׁלִישִׁי לוֹ**, **בֵּית הַמוֹּקֵד**:

ו. וְאֶרְבֶּעָה לְשָׁכּוֹת הָיָה בַּבַּיִת הַמוֹּקֵד, כְּקִיטוֹנוֹת פְּתוּחוֹת לְטֶרֶקְלִין,
שְׁתִים בַּקְּדָשׁ וּשְׁתִים בַּחַל, וְרָאשֵׁי פְּסֶפֶסִין מְבָדִילִין בֵּין קְדָשׁ לְחַל.
וְמָה הָיָה מִשְׁמֶנֶות. **מַעֲרְבִּית דְּרוֹמִית**, הִיא הִיְתָה לְשָׁכַת טְלָאי קְרָבָן.
דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, הִיא הִיְתָה לְשָׁכַת עוֹשֵׂי לְחַם הַפְּנִים. **מִזְרָחִית**
אַפּוֹנִית, בָּה גִּנוֹז בְּנֵי חַשְׁמָנוֹאִים אֶת אָבִי הַמִּזְבֵּחַ שְׁשָׁקְצָום מַלְכִי יוֹן.
אַפּוֹנִית מַעֲרְבִּית, בָּה יוֹרְדים לְבַיִת הַטְּבִילָה:

ג. שניים שעירים היו לבית המזקן, אחד פתוח לחיל ואחד פתוח לערלה. אמר רבי יהודא, זה שהייתה פתוּחַ לערלה, פשׁפֶשׁ קטן היה לו, שבו גננסין לבלש את הערלה:

ה. בית המזקן, כפה, ובית גדול היה, מ夸ף רובדין של אבון, ויזני בית אב ישנים שם, ומפתחות הערלה ביזם, ופרחי כהנה, איש כסתו בארץ:

ט. ומקום היה שם, אלה על אלה, וטבלא של שיש בטבעת היתה קבועה בה, ושלשלת שהמפתחות היה תלויות בה. הגיע זמן הבעליה, הגיבת את הטבלא בטבעת ונטל את המפתחות מן השלשלת, ונעל הכהן מבניים, ובנו לוי ישן לו מבחויז. גמר מלנעל, קזר את המפתחות לששלשת ואת הטבלא למקומם, נתנו כסותו עליה, ישן לו. ארע קרי באחד מהם, יוצא והולך לו באנסבה ההולכת תחת הבירה, והגרות דולקים מכאן ומכאן, עד שהוא מגיע לבית הטבע. רבי אליעזר בן יעקב אומר, באסבה ההולכת מתחת להיל יוצא והולך לו בטה: